

U z n e s e n i e

Najvyšší súd Slovenskej republiky vo veci exekúcie oprávnenej **S. P.**, so sídlom v B., vo veci týkajúcej sa pobočky K., proti povinnému **C.**, **spoločnosť s ručením obmedzeným**, so sídlom v Š., **pre vymoženie 567,31 Eur (17 091,-- Sk)**, vedenej na Okresnom súde Košice II pod sp. zn. Er 411/2001, o dovolaní súdneho exekútora JUDr. Ing. K. M., so sídlom Exekútorského úradu v K., H. č. X., proti uzneseniu Krajského súdu v Košiciach zo 16. februára 2009, sp. zn. 3 CoE 205/2008, takto

r o z h o d o l :

Dovolanie súdneho exekútora **o d m i e t a .**

Žiaden z účastníkov nemá právo na náhradu trov dovolacieho konania.

O d ô v o d n e n i e

Okresný súd Košice II uznesením zo 6. októbra 2008 č.k. Er 411/2001-23 vyhlásil exekúciu za neprípustnú, zastavil ju a oprávnenej uložil povinnosť nahradiť poverenému súdnemu exekútorovi trovy exekúcie v sume 2 371,-- Sk. Rozhodnutie o trovách exekúcie odôvodnil s poukazom na ustanovenie § 203 Exekučného poriadku.

Krajský súd v Košiciach uznesením zo 16. februára 2009 sp. zn. 3 CoE 205/2008 na odvolanie oprávnenej uznesenie súdu prvého stupňa zmenil v napadnutom výroku o náhrade trov exekúcie tak, že uložil oprávnenej zaplatiť súdnemu exekútorovi trovy exekúcie v sume 32,96 Eur (993,-- Sk) do troch dní od právoplatnosti uznesenia. V odôvodnení rozhodnutia uviedol, že súd prvého stupňa priznal súdnemu exekútorovi dôvodne paušálnu odmenu podľa § 14 ods. 1 písm. b/ vyhlášky č. 288/1995 Z.z. o odmenách a náhradách súdnych exekútorov (ďalej len „vyhlášky“) v sume 400,-- Sk, odmenu za spracovanie podnetu na zastavenie exekúcie v sume 200,-- Sk (§ 14 ods. 1 písm. a/

vyhlášky), náhradu hotových výdavkov v sume 279,-- Sk a zvýšenie odmeny o daň z pridanej hodnoty v sume 114,-- Sk. Trovy, ktoré súd prvého stupňa priznal nad túto sumu, považoval za priznané v rozpore s ustanoveniami vyhlášky. V tejto časti preto uznesenie súdu prvého stupňa podľa § 220 O.s.p. zmenil.

Proti tomuto uzneseniu krajského súdu podal včas dovolanie súdny exekútor. Navrhol uznesenie odvolacieho súdu zrušiť a vec mu vrátiť na ďalšie konanie. Uviedol, že krajský súd pri určení rozsahu exekučných trov nepostupoval správne, keď mu nepriznal odmenu aj za ďalšie ním uplatnené a vykonané úkony exekučnej činnosti. Trovy tak vyčíslil v rozpore s ustanovením § 14 ods. 1 písm. a/ vyhlášky. Odvolací súd dospel aj k nesprávnemu záveru, podľa ktorého nie je možné priznať hodinovú odmenu (§ 14 ods. 1 písm. a/ vyhlášky) za tie úkony, ktoré sú odmeňované paušálnou odmenou (§ 14 ods. 1 písm. b/ vyhlášky). Dovolanie teda odôvodnil tým, že rozhodnutie krajského súdu spočíva na nesprávnom právnom posúdení veci (§ 241 ods. 2 písm. c/ O.s.p.).

Oprávnená a povinný sa k dovolaniu súdneho exekútora nevyjadrili.

Najvyšší súd Slovenskej republiky ako súd dovolací (§ 10a ods. 1 O.s.p.), po zistení, že dovolanie podal včas účastník konania (§ 240 ods. 1 O.s.p.), bez nariadenia dovolacieho pojednávania (§ 243a ods. 1 O.s.p.) skúmal najskôr, či dovolanie smeruje proti takému rozhodnutiu, ktoré možno napadnúť týmto opravným prostriedkom (§ 236 a nasl. O.s.p.).

Dovolaním možno napadnúť právoplatné rozhodnutia odvolacieho súdu, pokiaľ to zákon pripúšťa (§ 236 ods. 1 O.s.p.).

Podmienky prípustnosti dovolania smerujúceho proti rozhodnutiu odvolacieho súdu vydaného vo forme uznesenia sú upravené v ustanoveniach § 237 a § 239 O.s.p.

Podľa § 239 ods. 1 O.s.p. dovolanie je tiež prípustné proti uzneseniu odvolacieho súdu, ak a/ odvolací súd zmenil uznesenie súdu prvého stupňa, b/ odvolací súd rozhodoval vo veci postúpenia návrhu Súdnemu dvoru Európskych spoločenstiev [§ 109 ods. 1 písm. c/] na zaujatie stanoviska. Dovolanie nie je prípustné proti rozhodnutiu odvolacieho súdu, ktorým sa odmietlo odvolanie proti rozhodnutiu súdu prvého stupňa o zamietnutí návrhu na prerušenie konania podľa § 109 ods. 1 písm. c/.

Podľa § 239 ods. 2 O.s.p. dovolanie je prípustné tiež proti uzneseniu odvolacieho súdu, ktorým bolo potvrdené uznesenie súdu prvého stupňa, ak

- a) odvolací súd vyslovil vo svojom potvrdzujúcom uznesení, že je dovolanie prípustné, pretože ide o rozhodnutie po právnej stránke zásadného významu,
- b) ide o uznesenie o návrhu na zastavenie výkonu rozhodnutia na podklade cudzozemského rozhodnutia,
- c) ide o uznesenie o uznaní (neuznaní) cudzieho rozhodnutia alebo o jeho vyhlásení za vykonateľné (nevykonateľné) na území Slovenskej republiky.

Podľa § 239 ods. 3 O.s.p. ustanovenia odsekov 1 a 2 neplatia, ak ide o uznesenie o príslušnosti, predbežnom opatrení, poriadkovej pokute, o znalcovskom, tlmočnom, o odmietnutí návrhu na zabezpečenie predmetu dôkazu vo veciach týkajúcich sa práva duševného vlastníctva a o trovách konania, ako aj o tých uzneseniach vo veciach upravených Zákonom o rodine, v ktorých sa vo veci samej rozhoduje uznesením.

V treťom odseku ustanovenia § 239 O.s.p. sú vymenované prípady, ktoré vylučujú prípustnosť dovolania proti uzneseniam odvolacieho súdu, proti ktorým by inak bolo dovolanie podľa odsekov 1 a 2 prípustné. Jedným z nich je aj prípad, keď dovolanie smeruje proti uzneseniu o trovách konania.

V posudzovanej veci je nepochybné, že súdny exekútor napáda dovolaním uznesenie odvolacieho súdu, ktorým bolo rozhodnuté o trovách konania. Jeho dovolanie preto podľa § 239 ods. 3 O.s.p. prípustné nie je.

Vzhľadom na zákonnú povinnosť (§ 242 ods. 1 O.s.p.) skúmať vždy, či napadnuté rozhodnutie odvolacieho súdu nebolo vydané v konaní, postihnutom niektorou z procesných väd uvedených v ustanovení § 237 O.s.p., neobmedzil sa odvolací súd len na skúmanie prípustnosti dovolania podľa § 239 O.s.p., ale sa komplexne zaoberal otázkou, či konanie nie je postihnuté niektorou z väd vymenovaných v § 237 písm. a/ až g/ O.s.p. (t.j., či v prejednávanej veci nejde o prípad nedostatku právomoci súdu, spôsobilosti účastníka, riadneho zastúpenia procesne nespôsobilého účastníka, prekážku veci právoplatne rozhodnutej alebo už prv začatého konania, prípad nepodania návrhu na začatie konania, hoci podľa zákona bol potrebný, odňatia možnosti účastníka pred súdom konať a rozhodovania vylúčeným sudcom, či konania nesprávne obsadeným súdom).

Vady uvedené v tomto ustanovení súdny exekútor v dovolaní výslovne nenamietal a ani dovolací súd nezistil, že by konanie pred odvolacím súdom trpelo niektorou z nich. Dovolanie v tejto veci preto ani podľa § 237 O.s.p. prípustné nie je.

Pokiaľ súdny exekútor namietal, že odvolací súd nesprávne právne vec posúdil, treba uviesť, že uvedená námietka nespôsobuje existenciu vady v zmysle § 237 O.s.p. Námietku účastníka konania, ktorou vytýka súdu existenciu omylu pri aplikácii práva, treba považovať za dovolací dôvod podľa § 241 ods. 2 písm. c/ O.s.p., ktorý však sám osebe prípustnosť dovolania nezakladá. Skutočnosť, že by rozhodnutie prípadne aj spočívalo na nesprávnom právnom posúdení veci, môže byť len odôvodnením dovolania za predpokladu, ak je toto prípustné, nie však dôvodom jeho prípustnosti podľa § 236 a nasl. O.s.p.

Vzhľadom na uvedené, Najvyšší súd Slovenskej republiky dospel k záveru, že dovolanie súdneho exekútora smerovalo proti takému uzneseniu odvolacieho súdu, ktoré týmto opravným prostriedkom nemožno napadnúť. Dovolanie preto podľa § 243b ods. 5 veta prvá O.s.p. v spojení s § 218 ods. 1 písm. c/ O.s.p. odmietol bez toho, aby mohla byť preskúmaná vecná správnosť napadnutého rozhodnutia krajského súdu.

V dovolacom konaní úspešnej oprávnenej vzniklo právo na náhradu trov dovolacieho konania proti dovolateľovi, ktorý úspech nemal (§ 243b ods. 5 v spojení s § 224 ods. 1 O.s.p. a § 142 ods. 1 O.s.p.). Dovolací súd nepriznal oprávnenej náhradu trov dovolacieho konania, lebo nepodala návrh na uloženie povinnosti nahradiť trovy dovolacieho konania (§ 151 ods. 1 O.s.p.).

P o u č e n i e : Proti tomuto uzneseniu nie je prípustný opravný prostriedok.

V Bratislave 15. apríla 2010

JUDr. Ladislav Górasz, v.r.
predseda senátu

Za správnosť vyhotovenia :

Bc. Daniela Pekajová

